

Sentencja

Nomenklatura scalona zawarta z załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmieniona odpowiednio rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810 z dnia 7 września 2004 r. i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r., powinna być interpretowana w ten sposób, że analizatory sieci takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym mogą być zaklasyfikowane do podpozycji 9030 40 90 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1810/2004, lub do podpozycji 9030 40 00 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1719/2005, w zależności od daty ich przywozu, pod warunkiem, że celem tej aparatury jest pomiar lub kontrola wielkości elektrycznych, czego zbadanie należy do sądu krajowego. W przeciwnym wypadku aparatura ta powinna być zaklasyfikowana do podpozycji 9031 80 39 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1810/2004, lub do podpozycji 9031 80 38 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1719/2005, w zależności od daty jej przywozu.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gyulai Törvényszék (Węgry) w dniu 13 stycznia 2012 r. — HERMES Hítel és Faktor Zrt. przeciwko Nemzeti Földalapkezelő Szervezet

(Sprawa C-16/12)

(2012/C 126/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Gyulai Törvényszék

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HERMES Hítel és Faktor Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Földalapkezelő Szervezet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni zasad pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, uważanych za zasady podstawowe prawa Unii, należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie ustanawianiu przez państwo członkowskie przepisów, które zmieniają — ze szkodą dla drugiej strony umowy — treść umowy zawartej przez państwo członkowskie występujące w charakterze właściciela poprzez zakwalifikowanie przedmiotu umowy jako niezbywalny i uniemożliwienie w ten sposób drugiej stronie wykonanie praw wynikających z umowy?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze — czy sąd krajowy, zgodnie z zasadą lojalności wspólnotowej ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE oraz z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ma obowiązek odstąpienia od stosowania przepisu krajowego kwalifikują-

cego przedmiot umowy jako niezbywalny i wbrew brzmieniu przepisu krajowego orzec, że przedmiot umowy jest zbywalny?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 24 stycznia 2012 r. — Körös-Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-33/12)

(2012/C 126/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Körös-Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Pytania prejudycjalne

Czy wały przeciwpowodziowe, w przypadku gdy są wykorzystywane w charakterze trwałych użytków zielonych, stanowią wykorzystywane użytki rolne w rozumieniu art. 143b ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 (¹), mimo że nie są zasadniczo wykorzystywane do celów rolniczych i służą również do celów gospodarki wodnej lub ochrony przeciwpowodziowej?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nyíregyházi Törvényszék (Węgry) w dniu 26 stycznia 2012 r. — Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-38/12)

(2012/C 126/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Nyíregyházi Törvényszék

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 143b ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on z systemu jednolitej płatności obszarowej na rok gospodarczy 2008 finansowanego przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) brzegi (skarpy) wałów i nasypów zbudowanych w celu zapobiegania powodziom nawet zakładając, że w dniu 30 czerwca 2003 r. jak i po tym dniu, założone na nich użytki zielone były zachowane w dobrym stanie, uwzględniając, iż były regularnie koszone i używane do wypasu, oraz chodzi o obszary utrzymywane w dobrym stanie rolniczym?
- 2) Czy art. 143b ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, że wyłącza z pomocy obszarowej użytki rolne wykorzystywane dodatkowo [do celów rolniczych]?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 8 lutego 2012 r. — A. Schlecker, działający pod firmą „Firma Anton Schlecker” przeciwko M.J. Boedeker

(Sprawa C-64/12)

(2012/C 126/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. Schlecker, działający pod firmą „Firma Anton Schlecker”

Strona pozwana: M.J. Boedeker.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 2 konwencji rzymskiej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w wykonaniu umowy o

pracę pracownik świadczy pracę nie tylko zwykle, lecz również długotrwale i nieprzerwanie w jednym i tym samym państwie, to w każdym przypadku prawem właściwym dla tej umowy jest prawo tego państwa, nawet jeśli wszystkie pozostałe okoliczności wskazują na ścisły związek z innym państwem?

- 2) Czy dla udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej konieczne jest, aby w chwili zawarcia umowy o pracę albo przynajmniej w chwili rozpoczęcia świadczenia pracy pracodawca i pracownik zmierzali do tego, aby praca była świadczona długotrwale i nieprzerwanie w jednym i tym samym państwie albo przynajmniej byli świadomi, że tak będzie?

⁽¹⁾ Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 266, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 8 lutego 2012 r. — Leidseplein Beheer BV i in. przeciwko Red Bull GmbH i in.

(Sprawa C-65/12)

(2012/C 126/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Leidseplein Beheer BV

H.J.M. de Vries

Strona pozwana: Red Bull GmbH

Red Bull Nederland BV

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy [89/104/EWG]⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że o uzasadnionej przyczynie w rozumieniu tego przepisu można mówić również wtedy, gdy oznaczenie identyczne bądź podobne do znaku cieszącego się renomą było używane w dobrej wierze przez osobę trzecią (osoby trzecie) przed rejestracją tego znaku?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1)